

da burde være en Indkomstskat. Da vi igjen kom til at forhandle om Indkomstskat Aaret efter, viste Forholdet sig allerede noget anderledes, idet der var begyndt at rejse sig nogen Tvivl om, hvorvidt en saadan Skat kunde have den Betydning, som flere vilde tillægge den. Man erkjendte vel Nødvendigheden den Gang af at forøge Statens Indtægter gennem direkte Skatter, men der var fra mange Sider fremkommet en Anskuelse om, at Indkomstskatten ikke burde være en saadan Skat, hvormed man dækker et enkelt Finantsaars Underbalance, men at den burde være et stadigt Element i vor Beskatning, og denne Sætning, som blev forfægtet med megen Dygtighed og ligeledes bestridt med ikke ringe Dygtighed fra forskjellige Sider, førte til, at der i det Hele viste sig en stor Overvægt af Stemmer i Folkethinget for at sørge for, at Indkomstskatten skulde blive en varig Skat, medens derimod det andet Thing mere syntes at helde til den Anskuelse, at den ikke burde betragtes paa denne Maade, men kun som en Udfyldningskat. Denne forskjellige Stemning havde til Folge, at i den næste større Indkomstskat, vi fik efter den første, blev det oprindelige, af Regjeringen fremsatte og af Folkethinget tiltraadte Forslag om at etablere en Indkomstskat som permanent Skat forandret ved det andet Things Beslutning, som Folkethinget da tiltraadte. Indkomstskatten blev altsaa da kun vedtaget som en temporær Skat for 2 Aar. Da Forslaget næste Gang kom for, var Stillingen den samme. Folkethinget havde i Sessjonen 1869—70 vedtaget en Lov om Indkomstskat som en vedvarende, varig Skat, og i Landsthinget led den den Forandring, at den kun blev bevilget for eet Aar. Den gik da tilbage til Folkethinget, og dette Thing fastholdt ikke sin tidligere Paastand om, at Indkomstskatten skulde være en varig Skat, men kom Landsthinget i Møde saa vidt, at det bestemte, at den kun skulde gjælde for to Skatteligninger. De vilde altsaa se, mine Herrer, at der herved er kommet, hvad jeg vilde kalde en Overenskomst, tilstede, nemlig at Spørgsmaalet om, hvorvidt Indkomstskatten skulde være en varig Skat eller ikke, hvorom Bertallet i de to Thing hidtil ikke har kunnet komme til en fuldstændig

Enighed, i alt Fald foreløbig er blevet afgjort ved et Kompromis. Saaledes henstod altsaa Besvarelsen med Hensyn til Realiteten uafgjort, og navnlig var en af Grundene til, at det kom hertil, denne, at man i Landsthinget ikke troede at kunne fæste fuld Tillid til det Maskineri for Indkomstskattens Beregning, som man her havde opstillet og udarbejdet; man erklærede, at man i alt Fald maatte se dette Maskineri udøvet, have nogen Erfaring for, hvorvidt det virkelig var godt og brugeligt, inden man vilde beslutte noget Videre i saa Henseende, og dertil ansaa man to Eigninger for at være tilstrækkelige. Nu vilde De altsaa se, mine Herrer, at Forholdet er saaledes, at det andet Thing har en Aldomst til at forøge, at den Overenskomst, som da blev truffen, bliver holdt, og at virkelig Indkomstskatten prøves ved de to Eigninger, inden en Beslutning om Indkomstskatten som permanent Skat bliver fattet. Jeg tror ogsaa, at det vil vise sig, at det Spørgsmaal, som er draget frem her i Dag, hvorvidt en Indkomstskat i sin nuværende Skikkelse er en Skat, som egner sig og kan benyttes til Afløsning af andre, varige Skatter, er et Spørgsmaal, som endnu ikke her i Thinget har opnaaet fuld Modenhed. Dette vil allerbedst vise sig dertigjennem, at det ærede Mindretal jo selv gaar over til at foreslaa en meget betydelig Modifikation i Indkomstskatten, idet det nemlig vil have ikke en ren Indkomstskat, men en Skat af Indkomst og Formue, og at et æret Medlem af Mindretallet — saaledes som jeg endnu i Dag hører, — har udtalt, at der endnu skulde tages et tredie Moment med i Betragtning, nemlig Leilighed, og endelig er der et andet æret Medlem, hvis Indsigt i Skattelager er ærede Medlemmer bekendt, der baade i Dag og ved tidligere Leiligheder har udtalt sig for, at en saadan Skat burde sættes i Forbindelse med den kommunale Beskatning, en Betragtning, som det er mig bekendt, at ikke saa Medlemmer af Thinget slutte sig til. Jeg vilde finde det ganske urigtigt, om vi her i dette Døeblik indlode os paa at bedømme, hvilket af disse Systemer der vilde være det rigtigste at følge. Jeg vil kun sige, at for mig er det Spørgsmaal, om det skal være en ren Indkomstskat,